

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj P-2339/2023-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sucu toga suda Adriani Puž, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Mirne Venerus-Radovanović, iz Opatije, M. Sušanj 4, OIB: 44808158367, koju zastupaju punomoćnica Marta Jakotić, odvjetnica u Opatiji i Nikola Radovanović, iz Opatije, M. Sušanj 4, protiv tuženika GRADA OPATIJE, iz Opatije, Maršala Tita 3, koji zastupa Veljko Knežević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Knežević i partneri, u Rijeci, radi izdavanja tabularne isprave, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 16. lipnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, temeljem odredbe čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje ZPP-a) 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

1. Nalaže se tuženiku GRAD OPATIJA, Opatija, Maršala Tita 3, OIB:99455464348, da kao vlasnik poslužne nekretnine zkč.br.1087/1 lipovica, parkiralište, uređeno zemljište u površini 190 m², upisana u zk.ul. 646 k.o.320170 Volosko, izda tužiteljici MIRNI VENERUS-RADOVANOVIĆ, Opatija, M. Sušanj 4, OIB: 44808158367, valjanu zemljišnoknjižnu (tabularnu) ispravu podobnu za upis prava stvarne služnosti puta i to u površini od 31 m², s širinom kolnog ulaza od 3 metra, i ulazom iz ulice Ivana Brozine Slovana sa zapadne strane, i dužinom kolnog ulaza od 8,70 m na sjevernom dijelu i od 11,50 m na jugozapadnom dijelu, sve na poziciji prema skici stalnog sudskog vještaka iz područja geodezije Jasmine Jurinčić od 25.veljače 2025.g., sve na teret gore navedene poslužne nekretnine, a u korist povlasne nekretnine zkč.br. 1087/2 lipovica, dvorište, zgrada mješovite uporabe, Opatija, Ulica Ivana Brozine Slovana 4 u površini 303 m² upisana u zk.ul. 647 k.o. 320170 Volosko, koju će u protivnom zamijeniti ova presuda temeljem koje će tužiteljica biti ovlaštena zatražiti i ishoditi upis tog prava u roku 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 3.288,90 Eur s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude, tj. od 29. srpnja 2026. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, a odbija se tužiteljica sa preostalim dijelom zatraženog parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 10. listopada 2023. navodi da je suvlasnik u 16/25 suvl. dijela nekretnine zk.č.711/1, poslovni prostor i dvorište površine 463 m², upisane u zk.ul.2120, k.o. Volosko, dok je tuženik suvlasnik iste nekretnine u 9/25 suvlasnička dijela. U postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Volosko, od dijela gore navedene zk.č.711/1 nastala je novoformirana zk.č.1087/2, zgrada mješovite uporabe, Opatija, Varljenska cesta 4 i dvorište u ukupnoj površini od 303 m², upisana u novi zk.ul. 647 k.o.Volosko, kao vlasništvo tužiteljice i to u cijelosti. Na raspravi održanoj dana 3.5.2021. u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Volosko za navedenu nekretninu, punomoćnica tuženika Lana Marković izjavila je da Grad Opatija ne polaže pravo vlasništva na ovu novoformiranu česticu. Tužiteljica je vlasništvo predmetne nekretnine stekla nasljeđivanjem, kao jedina nasljednica svoje majke Zorke Venerus. U postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Volosko, od dijela gore navedene zk.č.711/1 nastala je i novoformirana zk.č.1087/1, dvorište u površini 210 m², upisana u novi zk.ul. 646 k.o. Volosko kao vlasništvo tuženika i to u cijelosti. Očito je dakle da je ranija zk.č.711/1 u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Volosko cijepana na način da je njen istočni dio (nove oznake zk.č.1087/2) postao samovlasništvo tužiteljice, a njen zapadni dio (nove oznake zk.č.1087/1) postao samovlasništvo tuženika. Pravna prednica tužiteljice, njena majka Zorka Venerus, je dana 11.10.2013. sklopila sudsku nagodbu s tuženikom u postupku koji se kod ovog suda vodio pod posl.br. P-920/05 (dalje u tekstu: sudska nagodba). U sudskoj nagodbi je u bitnom utvrđeno/ugovoreno da će: Tuženik Grad Opatija, priznati tužiteljici Zorki Venerus, pravo vlasništva nekretnine oznake z.č. 711/1 i to u 64/100 dijela, (što odgovara danas upisanom suvl.udjelu od 16/25) a koji idealni dio u naravi čine po tužiteljici Zorki Venerus izgrađen poslovni prostor i dvorište kao zemljište nužno za redovnu upotrebu objekta, sve u površini od 297 m² i oblika kako je to na Skici lica mjesta u Dopunskom nalazu geodetskog vještaka Tatjane Radetić, dipl.ing.geod. iz travnja 2013. koji je nalaz sastavni dio ove nagodbe, označeno žutom bojom i točkama od 1-12, uz uvjet da tužiteljica Zorka Venerus u roku od tri mjeseca od dana zaključenja ove nagodbe tuženiku Gradu Opatiji isplati tržišnu vrijednost opisane nekretnine u iznosu od 404.531,82 kn. Po izvršenoj isplati obvezuje se tuženik/protutužitelj Grad Opatija izdati tužiteljici Zorki Venerus tabularnu ispravu kojom će istoj dozvoliti i ovlastiti ju da, temeljem ove nagodbe, zatraži i ishodi u zemljišnim knjigama uknjižbu prava vlasništva nekretnine za svoje ime i u vlasništvo. Gore navedene obveze da su stranke sudske nagodbe izvršile u cijelosti, te se danas pok. Zorka Venerus nakon plaćanja navedenog novčanog iznosa i uknjižila u zemljišnoj knjizi kao suvlasnik u navedenom suvlasničkom udjelu. Tuženik Grad Opatija se obvezao radi diobe nekretnine oznake z.č. 711/1 u k.o. Volosko sukladno suvlasničkim omjerima i suvlasnicima u naravi

pripadajućih dijelova nekretnine, sudjelovati kako u nužnim upravnim postupcima koji će prethoditi parcelaciji, tako i u izradi parcelacionog elaborata i postupcima njegove provedbe, te se s istima suglasiti. Ukoliko gore navedeni postupci parcelacije ne budu provedeni do postupka nove katastarske izmjere obvezuju se stranke međusobno priznati stanje vlasništva i služnost puta sukladno ovoj nagodbi. Obzirom da gore navedeni postupci parcelacije nisu bili provedeni do postupka nove katastarske izmjere za k.o. Volosko, to su stranke sudske nagodbe u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Volosko ispunile svoju obvezu međusobnog priznanja prava vlasništva na novoformiranim zk.č.1087/1 i zk.č.1087/2, s tim da je na raspravi u postupku preoblikovanja zemljišne knjige tuženik Grad Opatija propustio priznati postojanje služnosti puta sukladno sudskoj nagodbi, a koje priznanje prava služnosti puta je izričito ugovoreno ad.IV sudske nagodbe: „IV Po provedenoj parcelaciji nekretnine oznake z.č. 711/1 u k.o. Volosko, Grad Opatija priznati će osnivanje prava služnosti puta u korist nekretnine na kojoj je izgrađen građevinski objekat, i u vlasništvu je, temeljem ove nagodbe, Zorke Venerus, a na teret nekretnine koje je vlasnik Grad Opatija, također temeljem ove nagodbe.“ Tužiteljica, kao pravna slijednica Zorke Venerus koja je s tuženikom sklopila sudsku nagodbu, više puta je od Grada Opatije tražila i predlagala da provedu postupak osnivanja prava služnosti puta u korist nekretnine (nove oznake zk.č.1087/2) na kojoj je izgrađen građevinski objekt, a na teret nekretnine (nove oznake zk.č.1087/1) koje je vlasnik Grad Opatija, a sve temeljem ove nagodbe. Tako je dana 2.2.2022. dostavila tuženiku Zahtjev za postupanje po sudskoj nagodbi s priloženim skicama kao prijedlogom lokacije služnosti puta. Dana 18.7.2023. sin tužiteljice Nikola Radovanović je pristupio ponovno s ovim zahtjevom u prostorije tuženika te je tom prilikom sačinjen zapisnik s njegovim prijedlogom. Međutim, današnji gradonačelnik Grada Opatije očito zbog nepoznatih razloga odugovlači s tom procedurom te nudi neke potpuno drugačije uvjete i mogućnosti od onih koje su izričito ugovoreni gore navedenom točkom IV sudske nagodbe. Naime, iako se u točki IV sudske nagodbe ugovorilo osnivanje prava služnosti puta, u svom dopisu od 6.4.2022. gradonačelnik tuženika najprije priznaje postojanje obveze tuženika iz točke IV sudske nagodbe, ali nakon toga predlaže da se zaključi ugovor o osnivanju služnosti „pješačkog puta“ ukupne površine 38 m² na teret zk.č.1087/1, a u korist zk.č.1087/2, obje u k.o. Volosko, a što je tužiteljici potpuno neprihvatljivo. U Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima članak 190. uređuje služnost puta, kao stvarnu služnost koja kao opći pojam uključuje niz pojedinih prava -pravo staze (tj. pješačkog puta) koje ovlašćuje vlasnika povlasne nekretnine da hoda tom stazom te tuda k sebi pušta i druge ljude; -pravo progoniti stoku, -pravo kolnika, koje ovlašćuje vlasnika povlasne nekretnine voziti se po poslužnoj nekretnini jednom ili više zaprega, motornim vozilom i biciklom. Obzirom da je u sudskoj nagodbi jasno ugovoreno osnivanje služnosti puta kao općeg pojma, jasno je da u ovom slučaju na poslužnoj nekretnini (nove oznake zk.č.1087/1) tuženik Grad Opatija, kao njen vlasnik mora temeljem sudske nagodbe dozvoliti, odnosno priznati osnivanje prava služnosti puta koje uključuje i pravo staze (tj. Pješačkog puta) ali i pravo kolnika. Stoga tužiteljica, ima pravni interes kao nova vlasnica povlasne nekretnine nove oznake zk.č.1087/2 k.o. Volosko, ali i kao pravna slijednica Zorke Venerus, koja je s tuženikom sklopila sudsku nagodbu, zatražiti da presuda u ovoj pravnoj stvari zamijeni potrebno priznanje tj. dozvolu za osnivanje predmetnog prava stvarne služnosti puta na teret poslužne nekretnine nove oznake zk.č.1087/1 k.o. Volosko i to u dovoljnoj širini koja omogućuje njeno nesmetano izvršavanje pa predlaže da Sud nakon provedenog postupka prihvati tužbu i tužbeni zahtjev, te potražuje parnični trošak.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je predmetna tužba preuranjena te je istu potrebno odbaciti. Tužiteljica u tužbi navodi da je sudskom nagodbom sklopljenom 2013. između njene prednice i tuženika Grada Opatije ugovoreno osnivanje služnosti puta, a što da je Grad Opatija propustio priznati u postupku preoblikovanja zemljišne knjige. Zatim navodi da je nagodbom definirano „Po provedenoj parcelaciji nekretnine oznake z.č. 711/1 u k.o. Volosko, Grad Opatija priznati će osnivanje prava služnosti puta u korist nekretnine na kojoj je izgrađen građevinski objekt, i u vlasništvu je, temeljem ove nagodbe, Zorke Venerus, a na teret nekretnine koje je vlasnik Grad Opatija, također temeljem ove nagodbe.“ Međutim, tuženik ističe da parcelacija nije provedena iz čega jasno proizlazi da tužbu treba odbaciti. Uvidom u katastarski operat te zemljišne knjige Naslovnog suda nameće se zaključak da parcelacija još nije provedena na način kako to tužiteljica u tužbi opisuje, već i dalje postoji samo jedna čestica, a to je ona oznake 711/1, k.o. Volosko, pa osnivanje služnosti puta u ovoj fazi objektivno nije moguće jer nekretnine nisu parcelirane. Shodno navedenom, ne postoje procesni uvjeti za ikakvo raspravljanje u uvodno naznačenoj pravnoj stvari, odnosno tužbu je potrebno u što kraćem roku odbaciti. Međutim, za slučaj da Naslovni sud uistinu odluči postupati po preuranjenoj tužbi tužiteljice, odnosno da odluči postupati kao da postoje dvije nekretnine, a ne jedna, tuženik ističe sljedeće: Oспорava se tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice. Nagodbu koju tužiteljica spominje u historijatu tužbe sastavljale su punomoćnice njezine majke, tužiteljice u ranijem postupku radi utvrđenja prava vlasništva koji se vodio pod posl.br. P-920/05 pred Naslovom, a koji je okončan sklapanjem spomenute sudske nagodbe. Dakle, tekst nagodbe su u cijelosti napisale odvjetnice koje se profesionalno bave zastupanjem prava i interesa svojih stranaka, odnosno profesija im je odvjetništvo te bi iste, da je namjera stranaka bila ugovoriti služnost puta u vidu kolnog prolaza, zasigurno to tako i specificirale, u skladu sa pravilima struke. Međutim, nisu i to iz razloga što je namjera stranaka bila osnovati služnost puta kao pješačkog puta, kao vid služnosti koji najmanje opterećuje nekretninu koja će po provedenoj parcelaciji biti upisana kao vlasništvo tuženika. Kada se u pravnim poslovima koristi termin „služnost puta“ bez utvrđivanja opsega takve služnosti, isti se ima tumačiti restriktivno, odnosno na način koji u najmanjem opsegu opterećuje poslužnu nekretninu. Služnost puta kao prava kolnog prolaza nije spomenuta u tekstu nagodbe jer je namjera stranaka bila osnovati služnost puta u vidu pješačkog puta, budući je kuća sada u vlasništvu ovdje naznačene tužiteljice u neposrednoj blizini javne prometnice, te objektivno ne postoji razlog za osnivanje kolnog prolaza na teret nekretnine u vlasništvu tuženika, niti interes tuženika da pristane na takvo što obzirom na kvadraturu dijela čestice 711/1, k.o. Volosko, koja mu ima pripasti temeljem te iste nagodbe, a nakon provedene parcelacije. Slijedom svega navedenog, prvenstveno se predlaže Naslovu odbaciti predmetnu tužbu, podredno predlaže odbijanje i potražuje parnični trošak.

3. U podnesku od 31. siječnja 2024. tužiteljica se očituje na odgovor na tužbu, osporava navode tuženika. U odnosu na navode tuženika da je namjera stranka bila osnovati služnost puta kao pješačkog puta ističe da je to potpuno netočno. Prvenstveno zato, a kako i sam tuženik navodi da su zastupanje u sklapanju nagodbe vršile odvjetnice prema pravilima struke, tada je jasno da za slučaj da je namjera stranka bila osnivanje pješačkog puta, tada bi uistinu tako i bilo napisano. Odvjetnice u pisanju nagodbe su upravo napisale volju stranaka, a kolegica pravica koja je zastupala tada Grad Opatiju se složila budući da je predmetnu nagodbu potpisala. Naime, jasno je da su stranke

imale namjeru upravo osnivanje služnosti puta koje obuhvaća cjelokupni opseg takve služnosti sukladno čl. 190 ZV jer se radi o građevinskom zemljištu, a da su imale drugačiju namjeru tada bi sklopile nagodbu s jasno navedenom služnosti pješačkog puta, jer za uknjižbu služnosti koja ima užu opseg ona kao takva mora biti navedena, a što u ovom konkretnom slučaju nije. Nadalje, tužiteljici nije jasno tuženikov navod koji se odnosi na kvadraturu čestice, niti mu nije jasan navod kako da tužiteljici nije ni potrebna služnost kolnog puta, jer da kuća u vlasništvu tužiteljice je u neposrednoj blizini javne prometnice, međutim tuženiku je promakla očigledno činjenica da kuću od javne prometnice dijeli upravo čestica u vlasništvu Grada Opatije.

4. Na ročištu održanom dana 16. srpnja 2024. tuženi je istaknuo prigovor zastare obzirom da tužiteljica ističe da su ispunjeni uvjeti za izdavanje tabularne isprave, to da je obvezno pravni zahtjev koji zastarijeva u roku od 5 godina, a tužiteljica isto osporava i ističe da odluke suda i sudske nagodbe zastarijevaju za 10 godina.

5. Tijekom postupka sud je proveo dokaze čitanjem Zapisnika od 18. srpnja 2023., Sudske nagodbe od 11. listopada 2013. u predmetu posl. br. P-920/05, dopisa tuženika pun. tužiteljice od 6. 4.2022., izvatka iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk. ul. 646 k.o. Volosko izvatke iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk. ul. 647 k.o. Volosko, dopisa pun. tužiteljice tuženiku od 2. veljače 2023., Skice izmjere Geo HB d.o.o. Rijeka iz lipnja 2022., Zapisnika iz postupka preoblikovanja zemljišne knjige k.o. Volosko od dana 3. svibnja 2021., izvoda iz katastarskog plana k.o. Volosko za k.č. 711/1, izvatka iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk. ul. 2120 k.o. Volosko, Izvoda iz posjedovnog lista za nekretninu k.č. 711/1 k.o. Volosko, izvatka iz zemljišne knjige za zk. ul. 647,646 k.o. Volosko od 20.12.2023., saslušani su svjedoci Lana Marković, Iva Kalanj Kiš, Nikola Radovanović, Inge Frlan Pucić, pročitani su podnesak tužiteljice iz predmeta P-920/05 od dana 10.10.2023., proveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke, pročitani su nalazi i mišljenja vještaka Jasmine Jurinčić od 24. veljače 2025., izvadak iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk. ul. 647 k.o. Volosko i to k.č. 1087/2 od 303 m², izvadak iz zemljišne knjige za nekretninu upisanu u zk. ul. 646 k.o. Volosko i to k.č. 1087/1 od 190 m², pročitana su i očitovanja vještaka geodetske struke, kao i ovosudni predmet P-920/2005.

6. U ovoj pravnoj stvari tuženi najprije ističe da je tužba preuranjena, pa nakon toga da je u zastari, osporava volju stranaka iz Sudske nagodbe od 11. listopada 2013. u dijelu da bi stranke dogovorile da će tuženi dozvoliti put koji bi bio osim pješačkog bio i kolni, da je budući put koji je prikazan u nalazu i mišljenju vještaka prometno neizvediv, da je propušteno predložiti i prometno vještačenje, odnosno predlagao je da se dopuni nalaz i prikaže pješačka staza.

7. Tužiteljica je u podnesku od 4. travnja 2025. precizirala tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka Jasmine Jurinčić.

8. U Sudskoj nagodbi koju su zaključile stranke u postupku posl. br. P-920/05, tj. pravna prednica tužiteljice i tuženi dogovorili su u bitnome za ovaj postupak da ukoliko dioba predmetne čestice ne bude provedena do postupka nove katastarske izmjere da se obavezuju međusobno priznati stanje vlasništva i služnosti puta sukladno ovoj nagodbi. Nadalje, da će po provedenoj parcelaciji predmetne nekretnine zč. 711/1 k.o.

Volosko tuženi priznati osnivanje prava služnosti puta u korist nekretnine na kojoj je izgrađen građevinski objekt, i u vlasništvu je temeljem nagodbe tužiteljice, a na teret nekretnine koje je vlasnik tuženik, također temeljem ove nagodbe.

9.Svjedokinja Lana Marković, zaposlenica tuženika saslušana 13. lipnja 2024. u bitnome je izjavila da je u postupku nove izmjere tužiteljica izjavila prigovor na način uporabe jer je bilo upisano dvorište, a ona je tvrdila da je to parkiralište, tome se Grad protivio i tražio je da bude upisano uređeno zemljište, naime nisu na tom dijelu bila označena parkirna mjera niti je bilo to parkiralište pod naplatom, a niti se vodila kao komunalna infrastruktura Grada Opatije. No, Geoprojekt je upisao kao kulturu parkiralište i kasnije Grad nije tome prigovarao. Ne zna točno reći broj čestice na koju se odnosi ovo što je iskazivala, ali to je dio nekretnine uz samu cestu i prvi dio je asfaltiran, te je na tom dijelu upisano parkiralište, a drugi dio je kao zelena površina, pa je upisana kultura uređeno zemljište. Nije rješavala dio sa sudskom nagodbu. Da je u ovom postupku nove izmjere u kojem još do dan danas nije zatvorena stara izmjera tužiteljica podnijela zahtjev zbog služnosti nakon održanog ročišta 3. svibnja 2021. i da je sa tužiteljicom sklopljen ugovor o služnosti Grad Opatija bi ga dostavio zemljišnoknjižnom odjelu koji bi taj ugovor o dogovorenoj služnosti upisao u izvadak buduće čestice koja će biti vidljiva nakon što se otvori nova zemljišna knjiga nakon završenog postupka obnove. Zna da je podnesen zahtjev, ali ne radi na tom predmetu.

10.Svjedokinja Iva Kalanj Kiš, zaposlenik tuženika saslušana 13. lipnja 2024. izjavila je u bitnome da zna da je tužiteljica podnijela najprije zahtjev za otkup buduće čestice 1087/1 koja je nastala u postupku nove izmjere, Grad Opatija nije htio prodati tu česticu budući se ona nalazi blizu groblja, pa građani kada dođu na groblje se većinom parkiraju na tu česticu. Odlučeno je da se ona neće prodavati dok se ne napravi na drugoj lokaciji parkiralište. Nakon toga je podnjet zahtjev da se ispoštuje sudska nagodba i u tom zahtjevu se tražilo da se dozvoli prolaz staze i kolnika. Grad Opatija je zatražio dva pravna mišljenja pa između ostalog i od odvjetničkog ureda koji zastupa Grad Opatiju u ovom postupku i oni su dali mišljenje da buduće u nagodbi nije određena vrsta prolaza da treba nagodbu tumačiti restriktivno odnosno na način da ona bude što manje na teret nekretnine u vlasništvu Grada Opatije, zbog toga je ponuđena služnost puta, a ne služnost kolnika, na što tužiteljica nije pristala. Tužiteljica može doći do svoje čestice upravo i po čestici za koju je tražila da se dozvoli služnost puta i bez da ima upisanu tu služnost, jer tuda prolazi i ona i mogu proći svi. Služnost kolnika je tužiteljici trebala i za prolaz vozilom do svoje nekretnine. Tužiteljica bi mogla proći do svoje nekretnine i bez upisane služnosti kolnika da je njena nekretnina takva da ima pristup za prići kolnikom, naime na nekretnini tužiteljice u dijelu koji graniči sa nekretninom tuženika je objekt koji je u vlasništvu tužiteljice, a u preostalom dijelu je nekretnina tužiteljice na nižem nivou pa zato ne može prići sa osobnim automobilom. Tužiteljici je potrebna upisana služnost kolnika iz administrativnih razloga da može nadograditi nekretninu. Drugo pravno mišljenje koje smo zatražili je imalo drugačije mišljenje od Odvjet. ureda Knežević i ono je smatralo da treba obuhvatiti sve vrste služnosti. Mislim da je gradonačelnik razmišljao i o tome da se bojava da bi na nekretnini na kojoj se misli sada dograđivati ili graditi mogao biti izgrađen veliki objekt, a što više nije u interesu Grada Opatije obzirom da se cijelo vrijeme grade veliki objekti. Zna da je tužiteljica izjavila da se obvezuje da neće izgraditi tzv. „mastodont“, ali koliko zna

gradonačelnik nije ništa odlučio povodom takvog zahtjeva i obećanja tužiteljice. Ne zna da bi gradonačelnik izjavio da ne dozvoljava uopće služnost zbog osobnih razloga. Niti jedno odvjetničko društvo od kojeg su tražili mišljenje nije dostavilo nikakvu sudsku praksu kako se tumači služnost puta. Ne zna da li postoji zakonska obveza Grada Opatije da osigura put građevinskom zemljištu. Grad Opatija ne traži uvijek pravna mišljenja kada neka stranka podnese zahtjev, a u ovom slučaju je gradonačelnik zatražio.

10.1. Iz iskaza saslušane dvije svjedokinje utvrđeno je da ne postoji dokaz iz kojeg bi proizlazilo da su stranke u sklopljenoj Sudskoj nagodbi mislile na služnost pješačkog puta, te da se nekretnina na kojoj se traži služnost u naravi koristi kao parking, te je dio uređeno zemljište. Nije u naravi dvorište, dio koji se koristi kao parking je asfaltiran.

11. Svjedok Nikola Radovanović, sin tužiteljice saslušan 13. lipnja 2024. u bitnome je izjavio da su njegova nona i nono vodili pred dosta godina spor sa Gradom Opatijom oko cvjetarne koja je na nekretnini koja će sada biti u maminom vlasništvu nakon nove izmjere. Ne zna točno što je bio problem, ali nešto je bilo sporno oko same građevine. U tom sporu da je preuzeo pregovaranje i dogovorio sa Gradom Opatija sve što piše u sudskoj nagodbi a oni su znali da ima namjeru graditi obiteljsku kuću i da će mu trebati pristup, služnost i to je bio i njihov prijedlog obzirom da nisu htjeli prodati, već su nudili služnost. Prvotno je nudio da bi kupio i taj dio koji je sada do parkinga sa desne strane, ali mu je Grad ponudio služnost, pa je razmišljao da mu je to i dobro jer je bilo onda jeftinije kad je otkupljivao nekretninu. U naravi je sada taj dio gdje bi trebala proći služnost ustvari zapušteno smetlište, a ne uređeno zemljište kako je navela prije saslušana svjedokinja, na tom dijelu susjed drži staru kućicu od psa od nekih 5 m², a taj pas mu je umro pred nekih 15 godina. Ovo što je sada u naravi parking se ne bi uopće diralo sa ovom služnošću, a on da je prepustio i dio zemljišta sa lijeve strane parkinga koji je koristila pok. nona pročelnika Grada Opatije, Filipa Vlaha koja mu je čuvala djecu i molila ga da ništa ne radi dok je živa. Uz to parkiralište na kojem može bez problema stati četiri automobila je objekt u kojem je on imao 15 godina cvjetarnu, a prije toga moja nona 30 godina. Cvjetarnu da je zatvorio pred nekih godinu i pol, a inače je živio u objektu ispod cvjetarne, zatvorio je cvjetarnu s namjerom da će ostvariti gradnju koju je planirao. Ustvari je htio adaptirati stan u kojem je živio, koji je ispod cvjetarne, jer je bilo već sve dotrajalo. Inače taj stan ima površinu od cca 100 m², na dijelu krova stana je cvjetarna koja je cca 20 m² i on je htio dograditi etažu gdje je cvjetarna u površini koja je i manja od donje etaže tj. da bi ukupno imao na toj gornjoj etaži gdje je cvjetarna oko 60 – 70 m² i napravilo bi se potkrovlje tako da bi ukupno bilo sa potkrovljem obje etaže oko 200 m². Bilo bi više za nekih metar od sadašnje visine cvjetarne. Sve to zna Grad Opatija i gradonačelnik. On da je u postupku nove izmjere pitao što je sa njegovim parkingom i pristupom i rekao to sutkinji, a tada je svjedokinja Lana Marković izjavila da nisu nikada sporili ni pristup ni parking, i doista i nisu, dok nije došao novi gradonačelnik. Zemljište koje je otkupljivao po sudskoj nagodbi je bilo procijenjeno kao građevinsko zemljište. Došao je kod gradonačelnika kojeg poznaje cijeli život, kao prijatelja i rekao mu da je došao s namjerom da se dogovore kako da urede taj cijeli prostor, jer je išao u građevinske radove i da ima cijeli projekt, a on je rekao da ne zna po što je došao i da ne zna ništa o tome. Prvi puta je bio sam, a drugi puta sa odvjetnikom i tada mu je rekao ne može dati to što traži, a svjedok da je rekao da mu ništa ne daje jer da je to kupio. Rekao da mu je da ako mu da, da će ga napasti ovi iz poglavarstva i da tko da će ga onda zaštititi. Svjedok da je prije nego što je podnio zahtjev za otkup ove novoformirane čestice došao osobno u

Grad na razgovor i tamo da mu je bilo savjetovano od djelatnika Grada s kojim je pričao da zašto ne bi podnio zahtjev za otkup i zato je najprije podnio zahtjev za otkup i tek kad su ga odbili, onda da je ponovno došao sa zahtjevom za služnost. Nudio je i ako otkupi da će pustiti služnost za četiri parkirna mjesta Gradu Opatiji, ali ni to nisu htjeli. Njemu da je gradonačelnik dan prije nego što mu je isticao rok za zastaru rekao da neće ništa i da neka tuži. Tražio da ga je između ostalog da napravi i manju građevinu i na to da je pristajao. Traži od Grada služnost kolnog pristupa, a ne traži nikakvo parkirno mjesto. Do ovog prostora koji bi njemu služio za prolaz da je javno parkiralište i tu se svi parkiraju. Podnio da je prigovor na kulturu zbog toga što je ovaj parking koji je sada parking bio upisan prvotno sa kulturom dvorište. Zbog toga se savjetovao sa jednom odvjetnicom i ona mu je rekla da dvorište znači da će postati nečije i pitala ga je čije je i da li njegovo, on da je rekao da nije moje, a pitala je tko živi u blizini, a u blizini je bio pročelnik Vlah. Zato je inzistirao da se upiše kultura koja je i bila parkiralište, odnosno bilo je upisano putevi i ceste, a što je značilo da svjedok ima slobodan prolaz, kao što ga i ima u naravi.

11.1. Iskaz ovog svjedoka, bez obzira što je isti sin tužiteljice, njen punomoćnik sud cijeni kao logičan, životan i neproturječan dokumentaciji i utvrđenjima sa lica mjesta, pa i ostalim saslušanim svjedocima.

12. Svjedokinja Inge Frlan -Pucić u bitnome izjavljuje kada joj se daje na uvid iz predmeta P-920/2005 sudska nagodba u kojoj je zastupala tužiteljicu-protutuženu, te čl. 4 nagodbe izjavljujem da se sjeća te nagodbe iz tog predmeta. Sjeća se da je za vrijeme vođenja tog postupka se već pričalo o novoj izmjeri, ne može se sjetiti da li je to bio period kad je već nadletao avion za snimanje područja. Sjeća se da je bio jedan problem o kojem su raspravljali, a to je da je prema tadašnjem prostornom planu bilo predviđeno da će proći nekakve stepenice uz rub čestica o kojima su raspravljali. Grad je htio ostaviti građanstvu prolaz do današnjeg objekta u kojem je market Interspar, to nije odgovaralo stranci koju je zastupala, a niti ustvari nikome jer je u to vrijeme već postojao na istom mjestu market samo se zvao Billa i te stepenice koje su bile predviđene su bile strme i završavale su u ograđenom skladišnom prostoru marketa. U međuvremenu se već počeo na drugom mjestu koristiti jedan drugi put između kuća koji je vodio na parkiralište tog marketa za koji ona više ne zna da li danas postoji, a obzirom da su izgrađene nove zgrade na tom području. Bilo je bitno da se taj problem odmakne i otklonili su ga. Da su ostale te stepenice umanjila bi se vrijednost zemljišta stranke koju je zastupala. Nagodbom je bilo dogovoreno da se dio zemljišta koji je njena stranka pristala kupiti formira ili parcelacijom ili u postupku nove izmjere, odnosno da se stvori građevinska parcela, parcela je već postojala i ona je bila već definirana u vještačkom nalazu koji je sačinjen u tom postupku. Ta parcela je trebala u budućnosti imati i pješački i kolni pristup tj. pristup automobilom. Inače se radi o vrlo malom prostoru između javne ceste i tadašnje cvjetarne koju je držala godinama majka ovdje tužiteljice Mirna Venerus. Ne zna što je tu nejasno kad se priča o putu jer se podrazumijevalo da parcela mora imati i pješački i prilaz automobilom koji je imala. Uostalom radilo se o gradilištu i građevinskoj parceli, samo je sad pitanje kada su se trebale odrediti dimenzije, odnosno se ne sjeća da li su oni određivali dimenzije. Između čestice na kojoj je bila cvjetarna i koja je bila građevinska je postojala jedna čestica koja je istu odvajala od ceste i preko te čestice koja je bila između je trebao postojati prilaz na česticu njene stranke i pješački i kolni. Grad sigurno nije inzistirao na nekim dimenzijama obzirom da se uvijek sve to koristilo i za potrebe ostalih građana i dimenzije su svega toga malene, misli da tamo stanu neka tri auta otprilike. Kada je

se pita da li je suprotna strana, odnosno Grad Opatija u pregovorima razmatrala pitanje samo prolaza pješke, odgovara da misli da se zakon nije promijenio od kada je dvije godine u mirovini i da je definicija puta odnosno članak služnosti puta uvijek isti, odnosno da se pod putom uvijek mislilo sve ono što je pisalo u tom članku, odnosno kada se kaže služnost puta onda je on obuhvaćao sve služnosti puta koje su navedene u tom članku. Ukoliko se htjelo suziti taj obim onda se to izričito i navelo, bilo bi se i navelo da su o tome raspravljali, ali uopće nije bilo govora o tome. Nakon što je dobila poziv za ovo ročište pogledala je ono što joj je ostalo u kompjuteru od ovog predmeta i nije našla nagodbu, ali je našla jedan svoj podnesak koji predaje sudu u kojem se i spominje prijedlog ove nagodbe i u zadnjem pasosu se spominje nesmetani prilaz s javne ceste, tu se upravo mislilo na tu služnost puta. Misli da bi bilo nonsens da je Grad Opatija razmišljalo o suženju načina korištenja prilaza i misli da se upravo uvijek razmišljalo o najširem prilazu i tako se i definiralo. Na poseban upit pun. tuženika da li u zakonu piše da služnost treba što manje opterećivati poslužnu nekretninu odgovara da piše, ali smatra da to ne znači da se može definicija služnost puta tumačiti restriktivno, nego upravo tako kako piše.

12.1. Iskazu ove svjedokinje sud cijeni kao uvjerljiv, logičan i neproturječan dokumentaciji.

13. Stalni sudski vještak Jasmina Jurinčić u nalazu i mišljenju od dana 24. veljače 2025. je identificirala prijepon, te navodi da je prilikom uviđaja pun. tužitelja pokazao predmetnu nekretninu koja se nalazi u Voloskom, istočno od ulice Ivana Brozine Slovana, a zapadno od kuće k.br. 4. Pokazani prijepon nalazi se na katastarskoj čestici 1087/1 k.o. Volosko, a prema podacima stare katastarske izmjere koja nije više u službenoj uporabi na k.č. 711/2 i na dijelu k.č. 711/1 k.o. Volosko. Prilikom uviđaja pokazano da je jugozapadni dio katastarske čestice 1087/1 k.o. Volosko, na kojem je zelena površina koja je sa sjeverne strane ograđena betonskim zidom cca 15-20 cm visine na kojoj se nalazi drveni telekomunikacijski stup, a s jugozapadne strane je zelena živica. Predmetna nekretnina pruža se i dalje u smjeru jugozapada, iza zelene živice i u koji dio se prilikom uviđaja pristupilo iz dvorišta susjedne nekretnine odnosno k.č. 1087/2 k.o. Volosko. Na dijelu prijepona u koji se pristupilo iz dvorišta susjedne nekretnine odnosno k.č. 1087/2 k.o. Volosko nalaze se palme, razno drveće, plastični rezervoar za vodu i druge odložene stvari, a na dijelu prema ulici nalazi se metalni stup javne rasvjete i razvodni ormar elektroenergetske mreže. Upravo taj dio je pokazao pun. tužitelja prilikom uviđaja kao moguć prijedlog služnosti provoza. Prema dostavljenoj skici izmjere izrađene od GEO HB d.o.o. iz Rijeke, iz lipnja 2022., a koju je dostavio pun. tužitelja na kojoj je ucrtan kolni ulaz za potrebe građevinske dozvole, na skici lica mjesta ucrtan je kolni ulaz, odnosno prijedlog služnosti provoza. Prijedlog služnosti provoza na skici lica mjesta označena je zelenom bojom, slovima A-B-C-D-E-F-G-A i ima površinu od 31 m². Širina kolnog ulaza je 3 metra, a predviđeni ulaz iz ulice Ivana Brozine Slovana je sa zapadne strane. Dužina kolnog ulaza preko katastarske čestice 1087/1 k.o. Volosko do katastarske čestice 1087/2 k.o. Volosko je od 8,70 m na sjevernom dijelu do 11,50 m na jugozapadnom dijelu.

U Mišljenju navodi da s obzirom na to da se radi o služnosti provoza čija širina je 3 metra i koji prijedlog služnosti provoza je prikazan na skici lica mjesta, njegov ucrtani položaj najmanje utječe na prostor asfaltiranog parkinga na sjevernoj strani katastarske čestice 1087/1 k.o. Volosko. Ali pitanje da li ucrtani prijedlog služnosti provoza i njegovo priključenje na ulicu Ivana Brozine Slovana zadovoljava prometne

kriterije, parametre potrebno je postaviti vještaku iz drugog područja, a što može utjecati na položaj služnosti provoza.

13.1 U očitovanju od 4. svibnja 2025. vještak navodi da na primjedbu tuženika da nije prikazana trasa pješačke staze uz nacrt prijedloga kolnog prilaza iskazuje da ista s obzirom na prikaz kolnog pristupa nije prikazana jer se kolnim pristupom može pristupati i pješice. S obzirom na to da do dana izrade nalaza i mišljenja nisu dostavljeni uvjeti iz prostornog plana Grada Opatije a prema zapisniku od 19. studenog 2024. pun. tužiteljice se obvezala da će iste pribaviti u kratkom roku, nalaz i mišljenje izrađeni su prema dostavljenoj geodetskoj podlozi koja je izrađena za potrebe ishodovanja građevinske dozvole. Pitanje iz podneska tuženika cit.: "... je li predloženi kolni prilaz prometno izvediv, odnosno je li prijedlog kolnog prilaza kako je prikazan u nalazu i mišljenju u skladu s prometnim kriterijima ..." je pitanje za vještaka druge struke, a za odgovor na "... pitanje je i može li se izmjestiti stup javne rasvjete te razvodni ormar elektroenergetske mreže koji se nalaze na trasi predloženog kolnog prilaza." potrebno je uputiti zahtjev vlasniku elektroenergetske mreže za izmještanje. Na primjedbe tužitelja da cit.: "... da predmetna vještakinja nije „napamet“ takav nalaz i mišljenje dala, zasigurno je prethodno se konzultirala s npr. prometnim vještakom ili sl. ali je morala istaknuti u nalazu da ista nije prometni vještak." iskazujem da s obzirom na to da do dana izrade nalaza i mišljenja nisu dostavljeni uvjeti iz prostornog plana Grada Opatije a prema zapisniku od 19. studenog 2024. pun. tužiteljice se obvezala da će se iste pribaviti u kratkom roku, nalaz i mišljenje izrađeni su prema dostavljenoj geodetskoj podlozi koja je izrađena za potrebe ishodovanja građevinske dozvole.

13.2. U očitovanju od 28. srpnja 2025. vještak navodi na primjedbe tužiteljice da tumačenje, primjena i projektiranje (definiranje građevinske čestice unutar građevinskog područja, kao i pristup istoj) temeljem dokumentacije prostornog planiranja (prostorni plan, urbanistički plan uređenja, detaljni plan uređenja) u domeni je druge struke.

13.3. Nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke prihvaća u cijelosti sud cijeni kao stručnog, nepristranog, argumentiranog. Vještak je odgovorio na primjedbe stranaka i obrazložio nalaz i mišljenje.

13.4. Preostalu dokumentaciju sud nije posebno cijenio jer nije odlučna za ishod postupka, a niti sporna.

15. Iz provedenih dokaza sud je utvrdio da je u tijeku ovog postupka stupila na snagu preoblikovana zemljišna knjiga, pa tužiteljica koja je samovlasnica nekretnine traži utvrđenje služnosti puta preko nekretnine koje sada samovlasnik tuženi, a koja je nekretnina oznake k.č. 1087/1 Lipovica parkiralište od 101 m², uređeno zemljište od 89 m². Naravno da tužba nije bila preuranjena zbog toga što stranke nisu do dana podnošenja iste provele parcelaciju koje su mogle provesti temeljem Sudske nagodbe. U međuvremenu, nakon sklapanja nagodbe je pokrenut postupak preoblikovanja zemljišne knjige kojim je bila obuhvaćena i predmetna nekretnina, pa je volja stranaka iz Nagodbe realizirana u tom postupku u kojem su nastale dvije zasebne čestice kojih su stranke postale samovlasnice. Upravo prema takvom zk. stanju, dok još i nije stupila na snagu obnovljena zemljišna knjiga su se vodili pregovori prije ovog sudskog postupka, pa je sada izlišno tvrditi da je tužba preuranjena, parcelacija se ne bi ni provela drugačije od onog što je bilo u postupku preoblikovanja utvrđeno. Da je tuženi poštivao volju stranaka iz Nagodbe koja se odnosila na dogovorenu služnost puta ne

bi bilo ni potrebno pokretati ovaj postupak. Dogovor iz Sudske nagodbe mogao se također realizirati u postupku preoblikovanja, a nije jer se tuženi očito predomislio pa više nije htio dati put, koji je kolni, već je nudio pješački kojeg tužena ima, jer pješke prilazi svojoj nekretnini sa javne površine, kao i bilo tko drugi. Stoga se ukazuje nelogičnim tvrdnja tuženika da su stranke dogovorile služnost pješačkog puta, a ne kolnog. Tuženi je prvotno predložio radi saslušanja svog bivšeg zaposlenika Jasne Lovrović Kirinčić koja ga je zastupala u postupku u kojem je sklopljena Nagodba na okolnosti volje stranaka, ali je kasnije odustao od njenog saslušanja. Isto tako se ukazuje nelogičnim da su stranke dogovarale pješački prilaz građevinskoj čestici kada se zna da se mora imati kolni da bi se moglo graditi. Iz iskaza saslušane svjedokinje Inge Frlan Pucić, utvrđeno je da su stranke kada su ugovarale služnost mislile na pravo kolnika, a budući je tužiteljica u postupku u kojem je sklopljena nagodba imala već tada plan u budućnosti graditi na nekretnini koje je do tada bila suvlasnica. Slijedom svega navedenog ovaj sud smatra utvrđenim da su stranke ugovorile i služnost kolnika, a ne samo pješačke staze. Nadalje, logično je da, obzirom da tužiteljica očito nije znala u kojem trenutku će graditi, a o čemu iskazuje i Nikola Radovanović, da nije određena točna pozicija i širina puta jer je bilo neizvjesno kakvi će uvjeti širine kolnog pristupa prema prostornom planu Grada Opatije biti u trenutku kada bude htjela početi graditi.

14.1. Neosnovan je i prigovor zastare istaknut po tuženiku. Njegova obveza proizlazi iz Sudske nagodbe od 11. listopada 2013., ova tužba je pokrenuta 10. listopada 2023., dakle unutar roka od 10 godina. Prema odredbi čl. 233 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 – dalje ZOO-a) sva potraživanja koja su utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog organa ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim organom, zastarijevaju za deset godina, pa i ona za koja zakon predviđa kraći rok zastare. Ovdje nije osnov ugovorna obveza, pa da bi bio petogodišnji zastarni rok.

14.2. Pod pojmom služnosti puta ne može se podrazumijevati samo pravo staze jer je takvo tumačenje suprotno odredbi čl. 190 st. 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14 – dalje ZV-a.). Nadalje, odredba st. 2 istog članka određuje da prostor za izvršavanje na poslužnoj nekretnini prava kolnika treba biti toliki koliko je nužno da bi se izvršavao, s obzirom na mjesne prilike. Prema posljednjim Uvjetima uređenja prostora u izmjenama i dopunama Prostornog plana uređenja Grada Opatije (3.4.2.2) najmanja dopuštena širina kolnog prilaza je 3 metra kod rekonstrukcije postojeće građevine. Dakle, tužiteljica traži upravo onu širinu koja je u skladu s mjesnim prilikama i koja joj je nužna za potrebnu gradnju, a time i najmanje opterećuje poslužnu nekretninu. Ne traži više od minimuma koji joj treba.

14.3. Sama lokacija kolnog prolaza, služnosti, kako ga je u nalazu prikazao vještak u ovom postupku usklađena je sa geodetskom podlogom koju je dala napraviti od ovlaštenog geodeta u pripremi za buduću planiranu gradnju, pa je izvjesno da je pri davanju prijedloga se vodilo računa da će se u budućnosti trebati podnijeti zahtjev za izmicanje elektroinstalacija, te trebati eventualno tražiti dozvolu za izlaz na prometnicu. Da li će to ishodovati tužiteljica u postupku dobivanja građevinske dozvole nije stvar tuženika, već je to u interesu tužiteljice. Sa lokacijom koja je predložena se doista najmanje zauzima prostor čestice u vlasništvu tuženika koji se može i nadalje koristiti

za parking pri dolasku na mjesno groblje. Slijedom svega gore navedenog valjalo je u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev tužiteljice i donijeti odluku kao u izreci.

15. Temeljem odredbe čl. 154 st. 1 ZPP-a valjalo je obavezati tuženika na plaćanje parničnog troška tužiteljice koja je zastupana po punomoćniku iz reda odvjetnika. Trošak odvjetnika je sukladan Tarifi HOK-a, a odnosi se na sastav tužbe u iznosu od 200,00 Eur (Tbr 7. toč. 1), šest podnesaka (31.1.2024.- 200,00 Eur, 3.4.2025.- 200,00 Eur, 4.4.2025.- 200,00 Eur, 10.6.2025. - 200,00 Eur, 12.9.2025.- 100,00 Eur, 23.10.2025.- 100,00 Eur, Tbr. 8 toč. 1 i 3), zastupanje na pet ročišta (21.2.2024.- 200,00 Eur, 13.6.2024.- 200,00 Eur, 16.7.2024.-200,00 Eur, 19.11.2024.-250,00 Eur, 16.6.2026.-200,00 Eur, Tbr. 9. toč.1), ukupno 2.250,00 Eur. Tužiteljica je imala i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 93,23 Eur i presudu u iznosu od 260,00 Eur, za trošak očevida i vještačenja u iznosu od 685,67 Eur. Odluka o zakonskom zateznoj kamati na parnični trošak temelji se na odredbi čl 151 st. 3 ZPP-a. Sa preostalim dijelom zatraženog troška tužiteljica se odbija jer je previsoko i neosnovano zatražen trošak za podneske od 12.9.2025. i 23.10.2025., a ročište zakazano za 20.1.2026. je odgođeno.

U Opatiji 29.srpnjaa 2026.

S u d a c
Adriana Puž

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

Pun. tužitelja, uz rješenje o plaćanju sudske pristojbe za presudu u iznosu od 260,00 Eur

Pun. tuženika

Po pravomoćnosti:

Odluka o pristojbi za tužbu, odgovor na tužbu i na presudu

Broj zapisa: **9-3088b-60361**

Kontrolni broj: **0375c-f3776-515ef**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.